

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν άνδρας δοξασμένος. Τα δεκαεπτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμεινε στην Καμπανία. Επιδίωκε (να φτάσει) τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε, όπως το παιδί (τιμά) το δάσκαλο. Το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε (κάτι) σαν ναό.

Όταν ο Άκκιος πήγε από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος είχε αποσυρθεί σε μεγάλη πια ηλικία, κατέλυσε στο σπίτι του. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερός του στην ηλικία, διάβασε σ' αυτόν, επειδή επιθύμησε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι «Ατρέας».

Γι' αυτό το λόγο στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον απεσταλμένο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει το γράμμα στον ιμάντα του ακοντίου και να το ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει ότι θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό κατά σύμπτωση καρφώθηκε σ' ένα πύργο και τρεις μέρες αργότερα το είδε κάποιος στρατιώτης και το πήγε στον Κικέρωνα. Εκείνος διάβασε όλο το γράμμα και προέτρεψε τους στρατιώτες του να ελπίζουν στη σωτηρία τους.

B1α.

vir	:	virorum
libri	:	liber
eius	:	ea
se	:	nobis
Pacuvius	:	Pacuvi
nomen	:	nomina
rem	:	res
casu	:	casuum
turrim	:	turri
salus	:	salus

B1β.

pulchri	:	pulchriore
multo	:	plus, plurimum
minor	:	parvus
celeriter	:	celerrime

B2α.

erat	:	futurus eras
tenebat	:	tenendi
venisset	:	venturus
recesserat	:	recedemus
desideranti	:	desiderent
adire	:	adeunto
possit	:	potuerim
veritus	:	veriturum esse
conspicitur	:	conspicere/-re

B2β.

Ενεστώτας	:	defers
Παρατατικός	:	deferebas
Μέλλοντας	:	deferes
Παρακείμενος	:	detulisti
Υπερσυντέλικος	:	detuleras
Σ. Μέλλοντας	:	detuleris

Γ1α.

poeta : ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, παράθεση στο Silius Italicus

cui : δοτική προσωπική κτητική από το ρήμα est

casu : αφαιρετική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ρήμα adhaesit

Γ1β.

“Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris mittitur (a Caesare).”

“Tertio post die quidam miles hanc conspicit”

Γ1γ.

Tarenti

Γ2α.

“Postquam Accius ex urbe Roma Tarentum venit.”

Γ2β.

Το υποκείμενο του απαρεμφάτου adfore είναι το “se” και έχουμε ταυτοπροσωπία. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται σε πτώση αιτιατική και δεν παραλείπεται ούτε και στην περίπτωση ταυτοπροσωπίας. Πρόκειται για λατινισμό.

Γ2γ.

“ut tragulam mitteret”

Είδος: Δευτερεύουσα, ονοματική, ουσιαστική, βουλητική πρόταση, καταφατική.

Εκφορά: Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική (mitteret), γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, χρόνου παρατατικού γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (constituit) και αναφέρεται στο παρελθόν. Εμφανίζεται συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση. Η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Ισχύει η ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων.

Χρήση: Λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα constituit.

Γ2δ.

Αντικειμενική αιτιολογία: “quod periculum veritus erat”

Η αιτιολογία ως αποτέλεσμα μιας εσωτερικής λογικής διεργασίας: “cum periculum veritus esset”